

Sygn. akt III RC 100/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Głubczycach, III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Bartłomiej Wylęgała

Protokolant: Agnieszka Kruk

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2020 roku w Głubczycach

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniej O. R. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego P. R. (1)

przeciwko **M. R. (1)**

o zmianę orzeczenia w zakresie alimentów

1. Zasądza od pozwanej M. R. (1) na rzecz małoletniej powódki O. R. (ur. (...)) alimenty w kwocie po 350,00 (trzysta pięćdziesiąt) złotych miesięcznie za okres od dnia 23 września 2019 r. do dnia 30 listopada 2020 r., oraz po 400,00 (czteryście) złotych miesięcznie, począwszy od dnia 1 grudnia 2020 r., płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca, do rąk przedstawiciela ustawowego małoletniej powódki P. R. (1), z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.
2. Oddała powództwo w zakresie żądania zasądzenia alimentów ponad kwoty wskazane w pkt. 1 niniejszego wyroku.
3. W pozostałym zakresie postępowanie umarza.
4. Koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie znosi.
5. Odstępuje od obciążania pozwanej nieuiszczonymi w sprawie kosztami sądowymi, obciążając nimi w całości Skarb Państwa.
6. Wyrokowi w pkt. 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 100/19

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do Sądu Rejonowego w Głubczycach w dniu 23 września 2019 r. przeciwko M. R. (1), P. R. (1), działając jako przedstawiciel małoletniej córki O. R., domagał się zmiany rozstrzygnięcia zawartego w pkt. V wyroku Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 26 kwietnia 2016 r., sygn. akt I RC 199/16 w ten sposób, aby w miejsce orzeczonego obowiązku łożenia przez P. R. (1) alimentów na rzecz małoletniej O. w kwocie po 500,00 zł. miesięcznie, orzec od pozwanej kwotę 700,00 zł. miesięcznie, płatną do dnia 15-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w Głubczycach pod sygn. akt III Nsm 156/19 o zmianę sposobu wykonywania władzy rodzicielskiej nad małoletnią O. udzielono zabezpieczenia w dniu 12 lipca 2019 r. powierzając wykonywanie osobistej pieczy nad małoletnią jej ojcu, ustalając jednocześnie, że miejsce zamieszkania O., jest miejsce zamieszkania jej ojca. W konsekwencji małoletnia zamieszkuje z ojcem, który ją utrzymuje i sprawuje nad nią pieczę, a do pokrycia tych kosztów pozwana się nie przyczynia. P. R. podniósł, że ponosi następujące miesięczne koszty utrzymania: 500,00 zł. - wyżywienie, 300,00 zł. – środki higieniczne i czystości, 200,00 zł. – ubrania i przybory szkolne, 22,00 zł. – gospodarowanie odpadami komunalnymi, 153,48 zł. – prąd, 214,12 zł. – woda, a także 396,00 zł. kwartalnie tytułem podatku od nieruchomości.

Postanowieniem z dnia 11 października 2019 r. Sąd udzielił w sprawie na wniosek strony powodowej zabezpieczenia powództwa, zobowiązując M. R. (1) do uiszczania na rzecz małoletniej córki O. po 350,00 zł. miesięcznie z góry, do dnia 15-go każdego miesiąca, do rąk P. R. (1), począwszy od dnia 23 września 2019 r., z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności tych kwot.

W odpowiedzi na pozew M. R. (1) uznała powództwo do kwoty alimentów po 350,00 zł. miesięcznie, domagając się oddalenia powództwa w pozostałym zakresie. Wobec toczącego się wówczas postępowania dotyczącego władzy rodzicielskiej nad mał. O. pozwana uznała przedmiotowe powództwo za przedwczesne oraz zarzuciła, że wskazane w uzasadnieniu pozwu koszty utrzymania są zawyżone; kwota za wodą płatna jest kwartalnie, a należności za prąd obejmują również energię zużywaną na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej przez D. R., pełnoletniego brata małoletniej powódki. Pozwana zarzuciła również, że ojciec małoletniej nie przedstawił jakichkolwiek informacji o swoich możliwościach zarobkowych i majątkowych, nie wskazał czy i gdzie pracuje, jakie uzyskuje wynagrodzenie, jaki jest stan jego zdrowia. M. R. wskazała również, iż nie jest prawdą, że nie partycypuje w kosztach utrzymania córki, gdyż płaci regularnie na jej rzecz alimenty po 350,00 zł. miesięcznie, a ponadto - średnio 10 dni w miesiącu - O. nocuje u matki, a wówczas to pozwana zapewnia jej wyżywienie, środki higieniczne, dostęp do mediów. Latem też zabrała córkę na kolonię nad morze, gdzie była kierownikiem kolonii i pokryła wszystkie koszty z tym związane. M. R. (1) stwierdziła również, że nie będzie w stanie płacić alimentów na córkę w wysokości 700,00 zł. miesięcznie, gdyż utrzymuje się z prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie fryzjerstwa i zabiegów kosmetycznych, a jej przychód za okres od września 2019 r. do lutego 2020 r. wyniósł średnio 2.500,50 zł. brutto w przeliczeniu na jeden miesiąc. Z tego pokrywa koszty prowadzonej działalności gospodarczej, tj. składki ZUS w wys. 734,00 zł. miesięcznie, opłaty za wodę – 40,00 zł. miesięcznie, podatek od nieruchomości – 63,00 zł. miesięcznie, czynsz – 140,00 zł. miesięcznie, opłaty za telefon – 80,00 zł. miesięcznie oraz prąd – 300,00 zł. miesięcznie. Do dyspozycji po dokonaniu tych opłat pozostaje jej ok. 1.000,00 zł. miesięcznie, z czego płaci czynsz za mieszkanie – 501,22 zł, prąd – 60,00 zł., gaz – 200,00 zł., a także ponosi koszty wyżywienia, ubrania oraz środków czystości. Spłaca też kredyt zaciągnięty na zakup lokalu, w którym prowadzi działalność gospodarczą, korzysta z finansowego wsparcia rodziców, ma też problemy z kręgosłupem.

Postanowieniem z dnia 26 maja 2020 r. skierowano strony postępowania do mediacji, lecz mimo tego nie wypracowały one wspólnego stanowiska.

Następnie w piśmie procesowym strony powodowej z dnia 12 listopada 2020 r. wskazano, że P. R. (1) prowadzi działalność gospodarczą w zakresie konserwacji i naprawy pojazdów samochodowych, z wyłączeniem motocykli, którą wznowił w listopadzie br. Wcześniej działalność ta była zawieszona przez okres 2 lat i w tym okresie utrzymywał się z prac dorywczych, pomagał synowi w prowadzonej przez niego działalności. Poza tym wynajmując synowi lokal użytkowy otrzymywał od niego czynsz najmu, a łączny miesięczny dochód P. R. oscylował w granicach 2.500,00 zł.

Wreszcie na rozprawie w dniu 11 grudnia 2020 r. pełnomocnik powoda cofnął pozew w zakresie żądania dokonania zmiany rozstrzygnięcia o alimentach, zawartego w wyroku rozwodowym podtrzymując żądanie zasądzenia od pozwanej na rzecz małoletniej powódki alimentów w kwocie po 700,00 zł. miesięcznie, płatnych do dnia 15-go każdego miesiąca, począwszy od dnia złożenia pozwu, wraz z odsetkami.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia O. R. (ur. (...)) jest dzieckiem pochodzącymi ze związku małżeńskiego P. R. (1) i M. R. (1).

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 26 kwietnia 2016 r., sygn. akt I RC 199/16 rozwiązano przez rozwód związek małżeński rodziców małoletniej O., wykonywanie władzy rodzicielskiej nad nią powierzając matce M. R. (1), uprawniając i zobowiązując P. R. (1) do współdecydowania w istotnych sprawach życiowych dziecka. Jednocześnie zasądzone od P. R. (1) alimenty na rzecz córki w kwocie po 500,00 zł. miesięcznie, płatnej do rąk jej matki. M. R. (1) prowadziła wówczas zakład fryzjerski w G., uzyskując dochód w wys. 2.000,00 zł. oraz mieszkała u swoich rodziców. P. R. (1) z kolei prowadził warsztat, zarabiał 2.500,00 – 3.000,00 zł. Zamieszkiwał w swoim domu w G..

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 18 maja 2016 r.

/dowód: odpis skrócony aktu urodzenia – k. 6 akt, protokół rozprawy i wyrok – k. 23-24 i 26 w aktach SO w Opolu sygn. I RC 199/16/

Następnie w dniu 1 lipca 2019 r. M. R. (1) wniosła do tut. Sądu o odebranie mał. O. ojcu, który ją u siebie zatrzymał. Z kolei 5 lipca 2019 r. P. R. (1) wniósł o zmianę rozstrzygnięcia zawartego w wyroku rozwodowym, poprzez powierzenie mu wykonywania władzy rodzicielskiej nad córką. Obie sprawy połączono do wspólnego rozpoznania, a następnie postanowieniem z dnia 12 lipca 2019 r. udzielono zabezpieczenia powierzając wykonywanie osobistej pieczy nad mał. O. jej ojcu, ustalając, że na czas trwania postępowania miejscem zamieszkania małoletniej jest miejsce zamieszkania jej ojca.

Ostatecznie prawomocnym postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2020 r. wniosek M. R. (1) o odebranie córki oddalono, powierzając jednocześnie wykonywanie władzy rodzicielskiej nad nią jej ojcu P. R. (1), uprawniając matkę do współdecydowania w istotnych kwestiach życiowych córki.

/dowód: wnioski k. 2-3, 46-50, postanowienia k. 74 i 143 w aktach SR w Głubczycach sygn. III Nsm 156/19/

W związku z faktem, iż na mocy wyroku rozwodowego P. R. (1) miał płacić alimenty na rzecz córki, a M. R. (1) – na rzecz syna D. w takich samych kwotach, ich rodzice nie płacili faktycznie tych alimentów.

/dowód: zeznania P. R. k. 111-112 akt, zeznania pozwanej k. 113 akt – okoliczności bezsporne/

Od tego czasu małoletnia O. R. stale zamieszkuje z ojcem w należącym do niego domu w G.. Jest uczennica klasy (...) Szkoły Podstawowej w G.. Jest zdrowa, ma jednak wadę wymowy i zgryzu; z tego powodu regularnie chodzi na kontrole do ortodonta. Wizyty te odbywają się co dwa miesiące, a ich koszt – każdorazowo w wys. 150,00 zł. – pokrywa ojciec.

P. R. (1) aktualnie, od 1 listopada br., prowadzi działalność gospodarczą – warsztat samochodowy, który wcześniej prowadził z synem. Wcześniej przez okres niemal 3 lat zawiesił tę działalność, gdyż uzyskał z synem dofinansowanie na jego działalność. Jednakże cały ten okres pracował w tym samym miejscu (przydomowym warsztacie) i z tego się utrzymywał. Do końca października br. D. R. płacił ojcu po 1.000,00 zł. miesięcznie za najem garażu ojca. Obecny dochód P. R. (1) z prowadzonej działalności gospodarczej wynosi 3.500,00 zł. miesięcznie.

Dom położony w G., w którym P. R. zamieszkuje wraz z córką stanowi jego wyłączną własność. Położony jest na gruncie o pow. 0,16 ha, na którym znajduje się też wymieniony wyżej garaż, który jest w pełni wyposażony; znajdują się tam potrzebne narzędzia, podnośnik, kompresor. Ponadto ojciec małoletniej jest właścicielem samochodu osobowego marki M. (...), rok prod. 2003, o wartości ok. 20.000,00 zł. Posiada też aktualnie oszczędności w wysokości 20.000,00 zł., które są przeznaczone na zakup mebli i sprzętu AGD do kuchni, co ma kosztować łącznie 26.000,00 zł. Ojciec O. jest też współwłaścicielem w udziale wynoszącym 1/3 części niezabudowanej działki

w G. o pow. 0,63 ha.

Dom P. R. składa się z 3 pokoi, gdzie jeden z nich zajmuje O.. Jej pokój jest w pełni wyposażony, małaletnia ma własny laptop, który wykorzystuje na potrzeby zdalnych lekcji oraz telefon. W tym domu zamieszkuje obecnie tylko małaletnia i jej ojciec.

Małaletnia nie posiada majątku; ma oszczędności w kwocie 1.000,00 zł. Po przewie spowodowanej pandemią koronawirusa, od grudnia 2020 r. małaletnia ucześnieza na zajęcia taneczne, których koszt wynosi 135,00 zł. co miesiąc.

Ojciec małaletniej za energię elektryczną płaci po 300,00 zł. miesięcznie, zarówno na potrzeby gospodarstwa domowego, jak i działalności gospodarczej (rachunek nie jest podzielony). Wcześniej (w 2019 r.) płacił z tego tytułu 80,00 – 252,00 zł. miesięcznie. Za internet płaci 67,00 zł. miesięcznie, kupował butle z gazem do kuchenki, której koszt

w przeliczeniu na miesiąc wynosił 20,00 zł. Poza tym raz na kwartał płaci 240,00 – 260,00 zł. za wodę, za śmieci 22,00 zł. miesięcznie w zakresie gospodarstwa domowego i 52,00 zł. miesięcznie za firmę. Ponosi też koszt podatku od nieruchomości w kwocie 396,00 – 398,00 zł. co kwartał. Dom jest wyposażony w instalację c.o. na pellet, którego koszt na ogrzanie domu i uzyskanie ciepłej wody wynosi ok. 6.000,00 zł. rocznie.

P. R. (1) gotuje córce obiady, pierze jej odzież, wozi na lekcje tańca, wykonuje wszelkie niezbędne czynności na jej rzecz.

/dowód: zeznania P. R. k. 111-112 akt, faktura VAT k. 117 akt, rachunki k. 9-13, 86, 116 akt/

Pozwana płaci regularnie alimenty na rzecz córki w wys. 350,00 zł. miesięcznie, zgodnie z postanowieniem Sądu o zabezpieczeniu powództwa.

M. R. (1) często spotyka się z córką, mają dobry kontakty, czasami kupuje jej ubrania. O. spotyka się z matką co niedzielę na obiedzie u dziadków macierzystych i dodatkowo co najmniej raz w tygodniu matka zabiera ją do siebie. Oliwa u matki czasami nocuje, także w weekendy.

/dowód: zeznania P. R. k. 111-112 akt, zeznania pozwanej k. 113 akt/

Pozwana nadal utrzymuje się z prowadzonej działalności gospodarczej z zakresu fryzjerstwa, którą prowadzi osobiście w należącym do niej lokalu położonym w G., przy ul. (...), który nabyła 3 lata temu, po rozwodzie, za kwotę 45.000,00 zł. Kredy zaciągnięty na ten cel nadal sypła, a do spłaty zostało jej jeszcze ok. 7.000,00 zł. Miesięczna rata kredytu wynosi 700,00 – 740,00 zł. M. R. nie zatrudnia pracowników. Wobec sytuacji związanej z pandemią koronawirusa jej aktualny dochód z tej działalności wynosi 700,00 zł., zaś przychód pozwanej w bieżącym roku wyniósł: 1.540,00 zł. w styczniu, 962,00 zł. w lutym, 118,00 zł. w marcu, 0 w kwietniu (zakłady fryzjerskie były zamknięte), 920,00 zł. w maju, 80,00 zł. w czerwcu, 10,00 zł. w lipcu, 420,00 zł. w sierpniu, 2.585,00 zł. we wrześniu i 1.010,00 zł. w październiku. Z uwagi na brak klientów pozwana pracuje po 2 godziny dziennie.

M. R. (1) jest nadto w piątym miesiącu ciąży, a na wizycie która ma odbyć się za tydzień, jeśli jej stan zdrowia się nie poprawi (wystąpiło obniżenie szyjki macicy, stanowiące ryzyko przedwczesnego porodu), lekarz może zadecydować o przeciwwskazaniach do wykonywania pracy do momentu porodu. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej opłaca ona składkę na ubezpieczenie chorobowe, ale według wycień księgowej może liczyć na kwotę 500,00 zł. miesięcznie zasiłku chorobowego.

Pozwana nie posiada zaległości w składkach ZUS, ani spłacie kredytu, ale jest zapożyczona u członków rodziny na kwotę 10.000,00 zł., która przeznaczyla na bieżące rachunki w ostatnim czasie. Obecnie zamieszkuje w wynajmowanym, dwupokojowym mieszkaniu w G.. Mieszka sama, prowadzi samodzielne gospodarstwo domowe. Prócz wymienionego wyżej lokalu użytkowego nie ma ona żadnego majątku, w tym żadnych oszczędności. Korzysta z samochodu rodziców. Ponosi następujące miesięczne wydatki: 600,00 zł. czynsz za mieszkanie, 250,00 zł. za media, tj. prąd, gaz i wywóz śmieci. Za lokal użytkowy na rzecz wspólnoty mieszkaniowej płaci zaś 150,00 zł. miesięcznie i ma z tego tytułu trzymiesięczną zaległość. Z kolei za media na potrzeby lokalu użytkowego pozwana płaci po 300,00 zł.

miesięcznie. Żywność otrzymuje ona od rodziców, którzy prowadzą sklep spożywczy, sama kupuje pieczywo. Pomaga jej też obecny partner, ojciec dziecka, którego się spodziewa; czasem opłaca on rachunki, czy przekazuje pieniądze na alimenty na rzecz O.. (...) pozwanej, który na co dzień pracuje za granicą, od dwóch tygodni przebywa jednak wraz z nią, gdyż ma przerwę w pracy do stycznia 2021 r. W tym okresie dokłada się do wspólnych kosztów utrzymania.

W okresie kwiecień – czerwiec br. pozwana otrzymała w ramach tzw. tarczy anty kryzysowej świadczenie po 2.000,00 zł. miesięcznie, tzw. „postojowe”. Dodatkowo przez te trzy miesiące otrzymywała z urzędu pracy po 1.300,00 zł. miesięcznie wsparcia dla przedsiębiorców oraz w tymże okresie korzystała też z całkowitego zwolnienia ze składek ZUS. Nadto M. R. otrzymała od Państwa bezzwrotną pożyczkę w wysokości 5.000,00 zł., która przeznaczyla na bieżące rachunki.

Zakład fryzjerski pozwanej jest kompletnie wyposażony, a aktualna wartość lokalu z wyposażeniem wykosi ok. 50.000,00 zł.

/dowód: zeznania pozwanej k. 112-113 akt, ewidencja przychodów k. 103 akt/

Kredy zaciągnięty przez rodziców O. jeszcze w trakcie trwania ich małżeństwa, z którego środki przeznaczono na remont domu P. R. (1) w G. i budowę warsztatu nie został spłacony, lecz zgodnie z umową byłych małżonków spłaca go obecnie wyłącznie ojciec małoletniej.

/dowód: zeznania pozwanej k. 113 akt/

Sąd zważył co następuje:

Powództwo o zasądzenie od M. R. (1) alimentów na rzecz małoletniej powódki O. R., co do zasady, zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Art. 135 § 1 k.r.o. stanowi natomiast, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, przy czym wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (§ 2). Rodzice w żadnym razie nie mogą natomiast uchylać się od obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie tylko na tej podstawie, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Rodzice muszą więc podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami (zob. Z. Krzeziński: Alimenty i ojcostwo. Komentarz, Oficyna 2008). Kodeks rodzinny i opiekuńczy statuuje również zasadę równej stopy życiowej rodziców i dzieci. Świadczenia alimentacyjne rodziców względem dzieci, do czasu osiągnięcia przez nie samodzielności życiowej, nie są limitowane stanem niedostatku. Od chwili urodzenia się dziecka rodzice obowiązani są zapewnić mu utrzymanie na takiej samej stopie, na jakiej sami żyją (zob. K. Piasecki (red.): Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis Warszawa 2006).

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów wymienionych szczegółowo w części ustaleń faktycznych przedmiotowego uzasadnienia, tj. dokumentów znajdujących się zarówno w aktach przedmiotowej sprawy, jak i aktach do nich dołączonych (art. 243² k.p.c.), a także na zeznaniach stron, jak również wziął pod uwagę faty znane z urzędu (art. 228 § 2 k.p.c.). W świetle tychże dowodów niewątpliwym jest, iż na obojgu rodziców małoletniej O. R. ciąży obowiązek alimentacyjny wobec niej, bowiem z uwagi na swój wiek i stan majątkowy w sposób oczywisty nie jest ona w stanie utrzymać się samodzielnie. Z uwagi nadto na treść postanowienia Sądu Rejonowego w Głubczycach z dnia 12 lipca 2019 r., sygn. akt III Nsm 156/19 o udzieleniu zabezpieczenia, a następnie wydanego w tej sprawie orzeczenia

co do istoty sprawy z dnia 29 kwietnia 2020 r., nie ulega wątpliwości, iż małoletnia O. jeszcze przed wytoczeniem powództwa przeciwko M. R. (1) o alimenty, zamieszkiwała wraz ze swoim ojcem, który w znacznej mierze od tego czasu swój obowiązek alimentacyjny wobec córki realizuje poprzez dokładanie osobistych starań o jej utrzymanie i wychowanie, a w szczególności zapewnia córce mieszkanie, zaspokaja wszelkie jej potrzeby z tym związane, zapewnia wyżywienie, odzież, prawidłowe leczenie, sprawuje nad nią bieżącą pieczę, przygotowuje posiłki, pierze odzież, a nadto wozi na lekcje tańca; słowem wykonuje wszelkie niezbędne czynności na jej rzecz. Tym samym to na matce małoletniej powódki winien spoczywać obowiązek odpowiedniego finansowania jej potrzeb. Bezsporne jest przy tym, iż od czasu, gdy ojcu O. powierzono wykonywanie władzy rodzicielskiej nad nią, M. R. (1) ma z córką dobry kontakt, często się spotykają, a w szczególności O. spotyka się z matką co niedzielę na obiedzie u dziadków macierzystych i dodatkowo co najmniej raz w tygodniu matka zabiera ją do siebie. O. u matki czasami nocuje, także w weekendy, a nadto pozwana czasami kupuje jej ubrania. Okoliczności te mają zatem również wpływ na zakres obowiązku alimentacyjnego M. R. (1) wobec córki, wobec treści art. 135 § 2 k.r.o.

Ponadto, wprawdzie przedmiotowe postępowanie nie dotyczy sensu stricte zmiany orzeczenia w zakresie alimentów na rzecz małoletniej O., bowiem tego rodzaju obowiązek ciążyący na jej matce nie został dotychczas skonkretyzowany w innym postępowaniu, lecz godzi się zauważyć, że od czasu, gdy Sąd Okręgowy w Opolu zawarł w orzeczeniu wydanym w sprawie o rozwód toczącej się pomiędzy rodzicami małoletniej rozstrzygnięcie

o obowiązku P. R. (1) alimentowania swojej córki, źródło i wysokość dochodów M. R. (1) nie uległy znaczącej zmianie, przy czym – jakkolwiek nie zmieniło się źródło dochodów P. R. (1) – to ich wysokość wzrosła od tego czasu o 500,00 – 1.000,00 zł. miesięcznie. Istotną w tym kontekście jest również okoliczność, iż stan epidemiczny występujący w kraju od marca br. w znacznej mierze uderzył w dochody przedsiębiorstw z branży, w której działalność prowadzi pozwana, a więc w branży fryzjerskiej, z uwagi na czasowe ograniczenia w prowadzeniu tej działalności oraz wywołany tym spadek liczby klientów, a tym samym przychodów, czego skutki występują do chwili obecnej, a pomoc Państwa udzielona przedsiębiorcom nie zrekompensowała rzecz jasna strat z tym związanych. Skutki sytuacji epidemicznej nie dotknęły zaś w znaczący sposób branży, w której działa P. R. (1), tj. polegającej na konserwacji i naprawie pojazdów samochodowych. Dobitym tego przykładem jest wysokość miesięcznych dochodów deklarowanych przez ojca małoletniej, które aktualnie wynoszą „bez problemu” jak to określił P. R. (1) – 3.500,00 zł. miesięcznie (w chwili orzekania o rozwodzie – 2.500,00 – 3.000,00 zł. miesięcznie). W stosunku nadto do sytuacji występującej w dniu uprawomocnienia się wyroku wydanego w sprawie o rozwód rodziców O. nie zmieniło się też miejsce zamieszkania P. R. (1), jest stan majątkowy, czy też w sposób istotny rozmiar wydatków prowadzonego przez niego gospodarstwa domowego.

Podkreślenia wymaga również, iż pojęcie „możliwości zarobkowe i majątkowe” należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane z majątku zobowiązanego ale te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Tym samym w świetle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych dojść należy do przekonania, że jeśli chodzi o pozwaną, to jej kwalifikacje zawodowe, wysokość faktycznie uzyskiwanych przez nią dochodów przed wystąpieniem epidemii koronawirusa, jak również dochodów uzyskiwanych obecnie nie dają podstaw do zasądzenia od niej na rzecz małoletniej córki O. alimentów wyższych, aniżeli po 400,00 zł. miesięcznie tym bardziej, że jej możliwości zarobkowe w istotnym stopniu ogranicza fakt, iż jest ona obecnie w piątym miesiącu ciąży, która przebiega z problemami. Oczywiście lokal użytkowy wraz z wyposażeniem, w którym dotąd pozwana prowadziła zakład fryzjerski, stanowi pewną wartość majątkową, którą pozwana - po pomniejszeniu o kwotę niespłaconego jeszcze kredytu na zakup lokalu – określiła na 43.000,00 zł., jednakże nie sposób zadaniem Sądu oczekiwać aktualnie zbycia przez pozwaną tego majątku, albowiem prowadzona działalność gospodarcza jest zgodna z jej wykształceniem, a do czasu wystąpienia pandemii koronawirusa dawała jej niewielkie, ale stabilne dochody. Sąd miał przy tym na uwadze poziom wydatków pozwanej związanych z opłatami za mieszkanie, media, czy zaspokajaniem potrzeb własnych, jak również okoliczność, że wcześniej zamieszkiwała ona w G. wraz z rodzicami, a decyzja o wynajęciu mieszkania w G. była jej suwerenną decyzją, podjętą już wówczas, gdy małoletnia zamieszkiwała z ojcem, zgodnie z orzeczeniem Sadu opiekuńczego w tym zakresie

i jej matka z tego powodu winna się liczyć z obowiązkiem lożenia na utrzymanie córki. Sąd wziął również pod uwagę zadłużenie pozwanej wobec rodziny w wys. 10.000,00 zł. oraz okoliczność, że środki te przeznaczyła ona na zapłatę bieżących rachunków, jak również jej trzymiesięczne zadłużenie w zapłacie za eksploatację lokalu użytkowego (450,00 zł.), a także, iż M. R. w obecnej sytuacji uzyskuje pomoc od rodziców prowadzących sklep spożywczy w formie żywności.

W kontekście zasadności żądania pozwu znamienne są również słowa przedstawiciela ustawowego małoletniej powódki, wyrażone w toku zeznań na rozprawie w dniu 11 grudnia 2020 r. (k. 112 akt), który sam przyznał, iż żądane od byłej żony alimenty w wysokości 700,00 zł. są zbyt wysokie, a skoro on płacił (właściwie miał płacić) alimenty na rzecz córki zgodnie z wyrokiem rozwodowym po 500,00 zł. miesięcznie, to dlaczego M. R. (1) miałyby płacić mniej. Wyraźnie zatem P. R. (1) w prezentowanym stanowisku abstrahuje od ustawowych przesłanek określania wysokości alimentów na rzecz osób uprawnionych, w szczególności od przesłanki możliwości zarobkowych i majątkowych osób zobowiązanych, które w jego przypadku są znacząco wyższe, aniżeli w przypadku pozwanej, stosując w tym przypadku nieopartą na przepisach prawa analogię.

Reasumując powyższe okoliczności oraz uwzględniając fakt, iż żądanie pozwu obejmuje zasądzenie alimentów od matki małoletniej, począwszy od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 23 września 2019 r., jak również biorąc pod uwagę treść postanowienia o udzieleniu w sprawie zabezpieczenia, na mocy którego M. R. (1) była obowiązana do płacenia alimentów na rzecz córki w kwocie po 350,00 zł. miesięcznie, od dnia wniesienia pozwu, w świetle wyżej opisaną sytuację zawodową i osobistą pozwanej, w związku z którą nałożenie na nią obowiązku uzupełnienia alimentów na rzecz córki za okres ponad roku byłoby dla niej nadmiernie uciążliwe, zasądzono od niej alimenty na rzecz córki w wysokości po 400,00 zł. miesięcznie, począwszy od dnia 1 grudnia 2020 r., a za okres od dnia wniesienia pozwu do tej daty utrzymano obowiązek alimentacyjny określony w postanowieniu o zabezpieczeniu powództwa. Nadto zgodnie z żądaniem pozwu sposób płatności alimentów ustalono z góry, do dnia 15-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. W ocenie Sądu tak ukształtowane alimenty są adekwatne do uzasadnionych potrzeb małoletniej powódki, możliwości zarobkowych i majątkowych jej rodziców, przy uwzględnieniu realizacji przez nich swoich obowiązków z tym związanych, w tym poziomu dokładania osobistych starań o utrzymanie i wychowanie O. R., a nadto realizują zasadę równej stopy życiowej dziecka i jego rodziców. W konsekwencji Sąd oddalił powództwo ponad wskazane wyżej kwoty, jako nieuzasadnione.

Ponadto na zasadzie art. 355 § 1 k.p.c. umorzono postępowanie w zakresie żądania zmiany treści wyroku rozwodowego w zakresie alimentów na rzecz małoletniej, wobec cofnięcia na rozprawie pozwu w tym zakresie.

Zważywszy nadto na wynik sprawy, tj. wysokość świadczeń alimentacyjnych faktycznie zasądzonych od pozwanej w konfrontacji z żądaniem pozwu w tym zakresie, jak również uwzględniając, iż obie strony postępowania były reprezentowane przez zawodowych pełnomocników, w oparciu o przepis art. 100 k.p.c. koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie zniesiono.

Jednocześnie na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, z uwagi na sytuację zawodową i osobistą pozwanej, odstąpiono od obciążania jej nieuiszczonymi w sprawie kosztami sądowymi, od której strona powodowa była ustawowo zwolniona.

Wreszcie orzeczenie w przedmiocie nadania wyrokowi z urzędu rygoru natychmiastowej wykonalności uzasadnia przepis art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.